Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8269
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

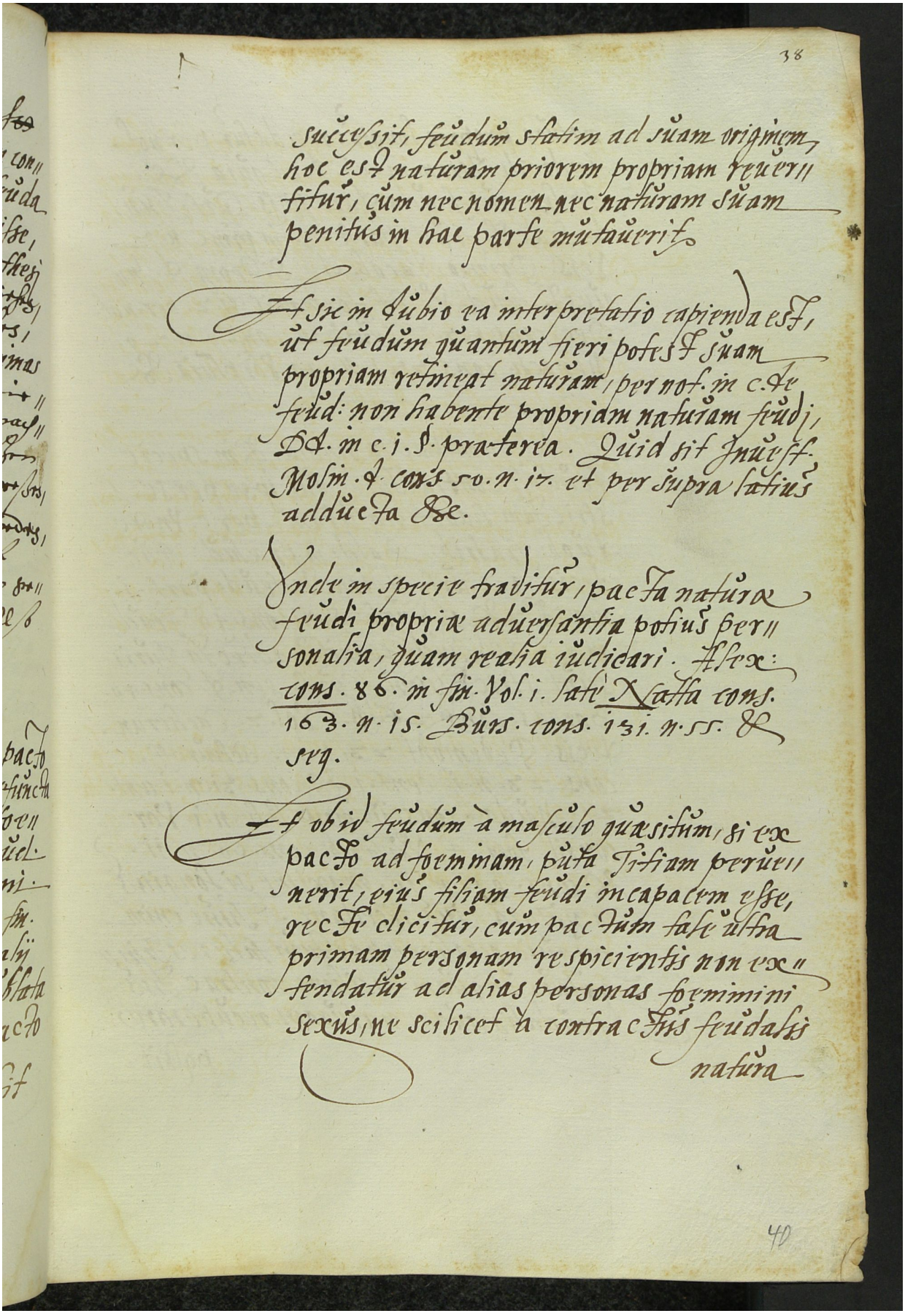

successit, feudum statim ad suam originem, hoc est naturam priorem propriam reuertitur, cum nec nomen nec naturam suam penitus in hac parte mutauerit.

Et sic in dubio ea interpretatio capienda est, ut feudum quantum fieri potest suam propriam retineat naturam, per not. in c. de feud: non habente propriam naturam feudi, DA. in c. 1. §. praeterea. Quid sit Inuest. Molin. d. cons. 50. n. 17. et per supra latius adducta &c.

Vnde in specie traditur, pacta naturae feudi propriae aduersantia potius personalia, quam realia iudicari. Alex: cons. 86. in fin. Vol. 1. late Natta cons. 163. n. 15. Burs. cons. 131. n. 55. & seq.

Et ob id feudum à masculo quaesitum, si ex pacto ad foeminam, puta Titiam peruenerit, eius filiam feudi incapacem esse, recte dicitur, cum pactum tale ultra primam personam respicientis non extendatur ad alias personas foemimini sexus, ne scilicet à contractus feudalis natura